

Skolotāju diena

Skolotāju diena ir vienīgais laiks visā mācību gada laikā, kad 12. klašu skolēni paši klūst par skolotājiem, bet tie, kas vēl nemācās 12. klasē un ir jaunāki, var iepazīties ar saviem jaunajiem skolotājiem un labi pavadīt laiku, vienlaikus arī kaut ko iemācīties, bet nedaudz savādāk veidā, jo jaunie skolotāji izmantoja mazliet citādākas metodes un paņēmienus.

Vislabākais skolotāju dienā noteikti ir tas, ka skolotāji var atpūsties no sava ikdienas darba, bet vecāko klašu skolēni var izmēģināt jaunu profesiju un pārbaudīt „uz savas ādas” to, cik gan skolotāja darbs ir interesants un tajā pat brīdī atbildīgs.

Lai tos, kuri nākamgad paši mācis savus skolasbiedrus, lieki nesabiedētu, pastāstīšu par to, kā skolotāju dienu pavadīju es kopā ar savām divām klasesbiedrenēm.

Divpadsmitie paši sadalījās pāriem vai arī pa trim cilvēkiem, lai

varētu labāk tikt galā ar saviem skolēniem. Varēja izvēlēties, kuru klasi mācīt un kādus mācību priekšmetus pasniegt. Mēs izvēlējāmies pašus mazākos - pirmo klasīti, sāku-mā gan mazliet baidījāmies par to, kā mēs ar viņiem visiem tiksim galā, bet tā noteikti bija vislabākā izvēle. Pirmklasnieki tika pie iepazīšanās dāvanām – katrs dabūja krāsainu balonu, ko gan nevar uzskatīt par kukuli, taču tas, varbūt bija vēl viens iemesls, lai viņi mūsos ieklausa-tos uzmanīgāk. Vispirms mēs iepazināmies, tad pajautājām, vai ir tādi, kas nesaprot latviešu valodu. Vairākums uzreiz pacēla roku.

Pirmklasniekiem mēs mācījām matemātiku, reizē arī pašas atceroties to, kas viņiem tagad šķiet grūti, mums likās viegli. Visi bija paklausīgi, kaut gan bija daži, kuri saplēsa savus balonus un ne par ko negribēja sēdēt savā vietā. Bet tieši tādi mirkli atmiņā palikis visvairāk.

Vēl mēs mācījām arī latviešu valodu, katrs gāja pie tāfeles un latviski

rakstīja savu vārdu. Mēs, protams, palīdzējām, tiem, kuriem bija grūtāk to izdarīt. Vislabākā noteikti bija mājturības stunda, ne tādēļ, ka pati pēdējā, bet gan tādēļ, ka mazie varēja uzzīmēt savus mājdzīvniekus un vēlāk pastāstīt par tiem. Mēs – skolotājas to visu vērojām, es palīdzēju kādam puīsim, kurš mājdzīvnieka vietā uzzīmēja galvu ar kājām, bet es palūdu, lai viņš piezīmē arī kājas un rokas.

Tā ir īpaša sajūta, kad tu zini, ka vari kādam iemācīt ko jaunu. Mums ļoti pietrūks mācību stundu, ko pavadījām kopā ar pašiem mazākajiem. Skolotāju diena patiesām bija īpaša, jo, ja pagājušajā gadā mācīja mūs, tad šogad skolotāji bijām mēs paši. Šī diena noteikti būs viena no tiem īpašajiem mirkliem, kas vēl ilgi paliks atmiņā kā „stāsts iz skolas dzīves!”.

*Aija Rubane,
12. c klases skolniece*

Sveicam jubilejā!

Ķīmijas skolotāja *Gaļina Višņakova* skolā strādā jau 40 gadus, sākumskolas skolotāja *Irina Kovalenko* - 35, bioloģijas un ķīmijas skolotāja *Jelēna Podskočeva* - 35, direktora vietnieks izglītības jomā, informātikas skolotājs - *Aivars Podskočījs* - 20.

Skolotājs - gaismas nesejs.

Vakar. Šodien. Rīt.

Tāds viņš allaž būs.

Neviens viņu nespēs nomainīt.

Ies gadu desmiti un simti,

Bet daudzas jaunas sirdis

No skolotāja plaukstām

Sauli gūs!

Интервью с Вишняковой Галиной Владимировной

Уже 40 лет в нашей школе работает Вишнякова Галина Владимировна, прививает любовь к химии уже ни одному поколению своих учеников, достижениями которых гордится и с теплотой вспоминает.

Галина Владимировна, скажите пожалуйста, почему Вы стали учителем химии?

Учитель - это моя мечта была с первого класса, а учитель химии - элемент случайности, вначале я готовилась на математику, но меня отговорили - химия в то время стала очень популярной.

Вы, конечно, вспоминаете своих учеников. Каких? Почему?

Вспоминаю всех учеников - и хороших, и плохих (в учебе и поведении). Может быть, не всегда узнаю внешне, так как многие уже стали родителями, и их дети уже учатся в школе. Ну, а больше запоминаются умные, сообразительные и любознательные ученики.

Чем для вас интересна ваша работа?

Работа с молодёжью всегда интересна и познавательна, ведь я сама учусь понимать лучше ребят, и не только своих учеников, но и своих собственных детей. Находясь в обществе молодых, и сам становишься моложе.

Расскажите, пожалуйста, смешное из школьной жизни.

Ой, их было много... Это и смешные эпизоды в походах и в стройотрядах. Мне очень запомнились мои ребята, исполнявшие шуточный танец. Мальчики были в сарафанах, а девочки - в мужской одежде.

Мальчики выступали на сцене и пели под гитару. Начинали 4 раза петь, зал уже сидел на полу от смеха. Интересными были современные танцы, с которыми выступали мои ребята...

